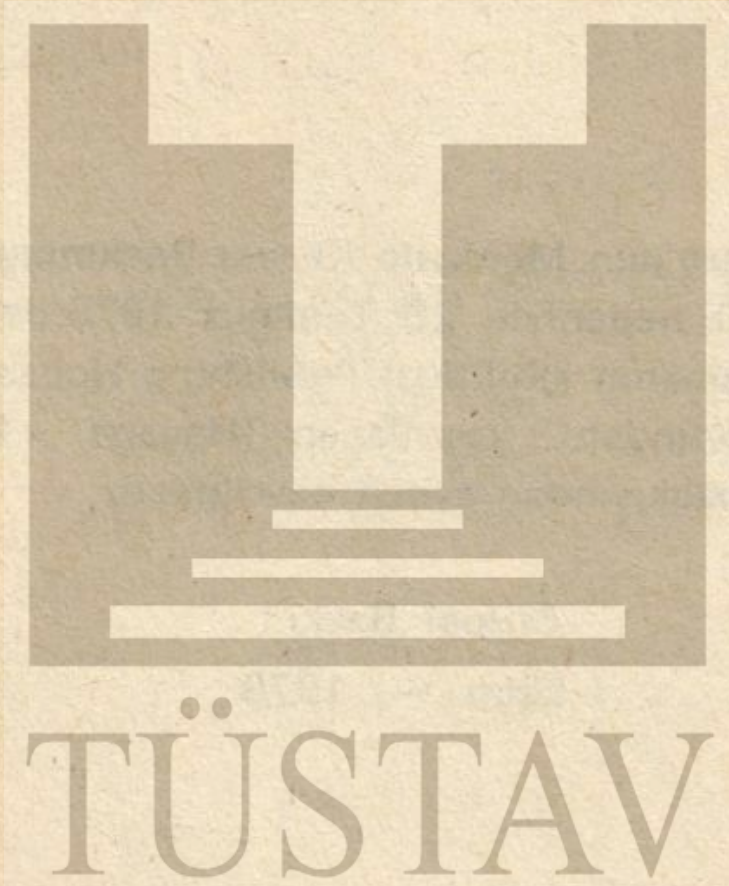
FİDEL KASTRO

MARKSİZM-LENİNİZME EVET, OPORTÜNİZME HAYIR!

TÜSTAV

İLERİCİ
Yurtsever
GENÇLİK
Yayınları

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

Yönetim Yeri : Başmusahip Sok. 3/1
Cağaloğlu - İstanbul
İsteme Adresi : P.K. 914 Sirkeci - İstanbul

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

Belge Dizisi : 1

Fidel Kastro'nun Monkado Kışlası Baskınının 25. Yıldönümü nedeniyle 26 Temmuz 1978'de yaptığı Konuşmanın «Political Publishing House» yayınevi tarafından yayınlanan (Havana - 1978) İngilizce baskısından aynen çevrilmiştir.

Birinci Baskı :
Ekim — 1978

TUSTAV

Dizgi - Baskı :
Özel Matbaası

Fidel Kastro

Marksizm Leninizme Evet! Oportünizme Hayır!

TÜSTAV

Çeviren :
Ahmet Can

SUNUŞ

26 Temmuz 1953'de, Başkomutan Fidel Kastro önderliğinde gerçekleştirilen Monkada Kışlası baskını, Latin Amerika'nın ilk sosyalist ülkesi Küba'nın devrimci tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Bu baskınla başlayan silahlı savaşım ve Cespedes'lerin, Marti'lerin, Kastro'ların, Che'lerin savaşımlarının devrimci geleneği Küba devrimini utkuya ulaştırmıştır.

Batista diktatörlüğünün yıkılmasından ve Küba Devriminin utkusundan sonra Küba Komünist Partisi öncülüğünde ve Sovyetler Birliği ile diğer sosyalist ülkelerin kardeşçe yardımlarıyla Küba halkı sosyalizm kuruculuğunda büyük ilerle-

meler kaydetti. Yıllardır ABD emperyalizmi tarafından tek tip üretime zorlanan Küba, bu yapıyı kırdı ve ekonomisini diğer ürünlerin üretimine de açarak dengeli bir biçimde geliştirdi. Önemli yeraltı ve yerüstü kaynakları ve topraklar ulusallaştırıldı. Okuma - yazmazlıkla ardıcıl bir biçimde savaşıldı. Emek korundu ve üretimin gelişmesi için tüm olanaklar seferber edildi. O dönemlerde Küba halkı sosyalizm kuruculuğunda «Tüfek, bilgi, emek» belgisini yükseltiyordu.

Küba'da sosyalizmin güçlenmesi, dünya sosyalist sisteminin etkin desteği ve dayanışması emperyalizmi tedirgin ediyordu. Uluslararası tekellerin Küba'daki ayrıcalıklarını yitirme korkusu ve sosyalist Küba'nın Latin Amerika ülkelerindeki devrimci yükselişteki itici gücünün daha da belirginleşmesi, ABD emperyalizmini ilk önce ekonomik, daha sonra da askersel müdahaleye başvurma çılgınlığına itti. Ancak, Küba halkının sosyalizmi savunmadaki kararlılığı ve barıştan yana tavrı ile sosyalist sistemin enternasyonalist dayanışması bütünleşince emperyaliz-

min bu saldırıları sonuçsuz kaldı. Artık Küba, dünya sosyalist sisteminin bir parçası ve barıştan, ilerlemeden, sosyalizmden yana güçlerin en yakın dostlarından birisidir. Küba deneyimi ise dünya halklarının uluslararası emperyalizme ve gericiliğe karşı verdikleri savaşıma ışık tutmaktadır. Bu gerçek, Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi Birinci Sekreteri, Küba Devlet Konseyi ve Bakanlar Konseyi Başkanı, Başkomutan Fidel Kastro' nun 26 Temmuz'da yaptığı konuşmada şöyle dile gelmektedir :

«Bugün andığımız eylemden 25 yıl sonra, ardıcıl, kahramanca ve utkan bir savaşımdan sonra, emperyalistler ve bugün dünya ezenlerinin uşağı, bağlaşığı olan ve enternasyonalizm davasına utanmazca ihanet edenler her ne kadar görmezlikten gelmeye çalışsalar da, Küba'nın yeryüzündeki en saldırgan ve en güçlü imparatorluğun yanıbaşında sosyalizmi kurma gerçeği, abartmasız ve çekinmeksizin, dünya devrimci hareketi için bir başarı ve tüm halklar için yüreklendirici bir derstir.»

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARINCA hazırlanan bu kitapçık işte böylesi bir gerçeği gözler önüne sermekte ve Küba devriminin önderi Fidel Kastro'nun evrensel Marksçı - Leninci ilkeler ışığında dünya olaylarını değerlendirişini yansıtmaktadır. Bu değerlendirmenin bir diğer önemli yanı da, dünya gençliğinin en büyük forumlarından biri olan 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali ile Monkada Baskınının 25. yıldönümünün çakışmasıdır.

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK
YAYINLARI

TÜSTAV

KÜBA KOMÜNİST PARTİSİ MERKES KOMİTESİ BİRİNCİ SEKRETERİ, KÜBA DEVLET KONSEYİ VE BAKANLAR KONSEYİ BAŞKANI, BAŞKOMUTAN FİDEL KASTRO RUZ'UN, MONKADA KIŞLASI'NA YAPILAN BASKININ 25. YILDÖNÜMÜ NEDENİYLE «26 TEMMUZ KENT OKULU»NDA, SANTİAGO DE CUBA'DA YAPILAN BÜYÜK ULUSAL TOPLANTIDA YAPTIĞI KONUŞMA.

26 TEMMUZ 1978,
«11. FESTİVAL YILI.»

TUSTAV

Seçkin Konuklar,

Parti ve Hükümet üyesi Yoldaşlar,
Santiago de Cuba halkı,
Yurttaşlar :

Bu 26 Temmuz, hapiste; sürgünde; dağlarda; yeniden savaşa başlayarak, farklı ve onurlu bir yol izlemede haklı, kaçınılmaz ve gerekli olan savaşımla, silahlarla kurtardığımız anayurdumuzda 1953'ü 25. kez anışımızdır. Halkımızın özgürlük için savaşımı o gün değil; fakat daha çok, 1868'de Cespedes'in başlattığı kahramanca yürüyüşle başladı ve daha sonra Monkada baskınının zihinsel yaratıcısı Jose Marti —bu seçkin insan, tam 100 yıl önce doğmuştu— tarafından yeniden açıldı, sürdürüldü. **(Alkışlar)**

İnsanlığın binlerce yıllık tarihinde,

bazılarının bencilliği, diğerlerinin güçsüzlüğü ve zayıflığı, en ilksel biçimlerde bugünkü aşamasına kadar —yaşamın en ilkel aşamalarından gelerek, bugünün olağanüstü fiziksel ve moral yapısına evrimleşen insanlardan oluşan— toplumun evrimleşmesinin nesnel süreçleri tarafından, bazı insanların efendiler, diğerlerinin köleler, serfler, işçiler, köylüler ve her türden ezilenler olduğu bir sistem insanlığa dayatıldı.

Doğal ve toplumsal yasalar, insanlığın büyük bir bölümünü bilmeyerek izlediği acımasız bir yola götürdü. Geçmiş dönemlerle karşılaştırıldığında, bugünün insanını ayrıcalıklı yapan şey, doğayı denetleme ve toplumsal gelişme yollarını kendilerinin belirlemesinde ilk kez sahip oldukları görülmemiş olanaktır. Dünyanın birçok bölgesinde hâlâ varolan bazı ekonomik, toplumsal ve politik biçimleri [sistemleri] böylesine büyük bir suçlu haline getiren kesinlikle budur. Yaşamlarını değiştirmede halkların ve insanların savaşımlarına, eylemlerine yüksek moral, kararlılık ve kahramanca anlam verebile-

cek olan ve devrim kavramına büyük önem veren de işte budur.

Bizim de efendilerimiz vardı. Yerli atalarımızın bile kırımcıları vardı; Afrikalı atalarımız, köle sahipleri; her ikisinin [Yerli ve Afrikalı ataların] yanısıra efendilerin evlatları, onların sömürgecileri, bir ulus olarak ortaya çıkan Küba halkı; onların yeni-sömürgecileri, işçilerimiz ve köylülerimiz; onların sömürgen kapitalistleri ve toprak ağaları, kara insanlarımız ve kadınlarımız; onların ayırımcıları, çocuklarımız; bilgisizlik, açlık ve hastalık, yetişkinlerimiz; bilgisizlik ve işsizlik, yaşlı insanlarımız; savsama ve ilgisizlik.

İşte haksızlıklar böyle, savaşım da böyleydi. Bu sistemlere karşı, yerlilerin ayaklanmalarına ve ölümlerine, kölelerin destansı savaşlarına, ezilenlerin utkan savaşımlarına, 10 Ekim'e, 24 Şubat'a, 26 Temmuz'a böyle sahip olduk.

Bizim kuşağımızın utkunun ayrıcalığını elde etmesi ve onun eşi görülmemiş meyvelerini toplamasının ardında çok uzun bir yol yatar. Bu bakımdan ayaklan-

ma günümüzü atalarımızın birçok kuşağının düşlediği özgürlük, bağımsızlık ve adalet içinde anabiliriz. Üstelik, özgürlük, bağımsızlık, adalet düşünceleri her çağda aynı değildi. Köle için; onun döneminde, basit olarak aşağılık toplumsal ve yasal statüyü ortadan kaldırmak, burjuvazi için; sömürgeciliğin prangalarını atmak, serf için; toprak ve onun ürünleri üzerinde tam haklar sağlamak demekti. Buna karşın, işçi için; özgürlük, bağımsızlık ve adalet kavramları çok farklıydı: İnsanın insan tarafından sömürülmesinin tüm biçimlerinin toptan yokedilmesi, tüm insanlar için tam ve gerçek eşitlik, dünyanın tüm halkları arasında kardeşlik ve işbirliği. Bizimki; bu çağın, insanlar arasında kardeşlik ve özgürlük kavramının en tam ve bütün olduğu, enternasyonalizm ve sosyalizm çağının devrimidir.

Biz öncellerimizden daha iyi devrimciler miydik? O dönemde bizi Marksist - Leninist, enternasyonalist, sosyalist, komünist yapan dünya ve toplumdaki nesnel koşullardı. **(Alkışlar)** Devrimciler, her zaman, her ülkede, her çağda

savaştılar ve en değerli enerjilerini insanlığın ilerlemesinin soylu amacına adadılar. Bu bakımdan, bugünün devrimcilerinin kendilerini dünkülerden daha üstün saymaları için hiç bir neden yoktur. Bugünün devrimcisini nitelikli olarak farklı yapan, onun eline toplumsal değişiklik ve savaşım için büyük bir silah veren, insan toplumunun gelişimini yöneten yasalar üzerine daha derin bilgisidir.

Günümüz devrimcileri, düşüncelerinin dev zenginliğinden dolayı bilimsel sosyalizmin teorisyenlerine —Marks, Engels ve Lenin'e— çok şey borçludurlar. Onlar olmasaydı, halkımızın toplumsal ve politik gelişim tarihinde böylesine dev boyutlu bir sıçrayışı gerçekleştiremeyeceğinden kesinlikle eminiz. Fakat, sadece onlar olsaydı, ülke tarihimizin Marti, Maceo, Gomez, Agramonte ve Cespedes gibi önderlerin halkımıza, ruhlarımıza serptikleri sınırsız kahramanlık ve verimli tohum olmasaydı, bunu kazanmamız olanaksız olacaktı. **(Alkışlar)**

Küba'da, benzeri olmayan özellikler, kendi savaşım gelenekleri ve evrensel il-

kelerin ardıcıl uygulanması üzerinde temellenen gerçek devrim işte böyle yapıldı. Bu ilkeler yaşamaktadır. Görmezlikten gelinemezler.

Dünyada Marksizmi ulusallaştırmak ve şovenleştirmek isteyen kendini bilmez insanlar olmuştur. Yaptıkları araştırmaların ciddiliğini, devrimci öğretimizin bu yaratıcılarını nitelendiren karşılaştırılamaz yalınlığı ve haleflik için insanın kendi anıtını dikemeyeceği gerçeğini gözönüne almadan kendilerinin Marks, Engels ve Lenin'den üstün olduklarını öne sürenler bile olmuştur. Halk ve nesnel gerçekler her insanın tarihteki görevini [yerini] belirler. **(Alkışlar)** En akıllı yurtseverlerimizin bize dünyanın tüm görkeminin bir mısır tanesine sığdığını öğreterek insan gösterişçiliğini yadsımaları nedensiz değildi. **(Alkışlar)**

Bugün, iyi bilinen gerçeklerden sözetmek, burada toplanan bizlerin birçoğunun tanık olduğu veya katıldığı bir eylemin değerini vurgulamak gereksizdir.

Herşeyden önce, bu yıldönümünde mutluluk içinde bizimle birlikte olan

dünya gençliğine ve halkımıza, herhangi bir ülkede bir düşüncenin utkusunun daima tüm insanlığın katkılarının ve birçok kuşağın çabalarının meyvesi olduğunu söylememe izin verin. Burada, bu kalenin duvarları içinde, silahlı eylemden sonra, bu yıl ülkemizde toplananlar gibi düzinelerce genç insana, tarihin akışını durdurmak için yararsız bir girişimle, sömürgen sınıfın ve tekeller imparatorluğunun çıkarlarını savunanlar tarafından acımasızca işkence edildi ve sonunda katledildiler. Saygısızlığı halk tarafından hoş görülmeyen ve affedilmeyen ezenler, kin ve öfkeyle —Spartaküs, Paris Komünü, Vietnam ve Şili günlerinde olduğu gibi— cesur devrimci savaşçılara karşı her kötülüğü uyguladılar. Gericiler daima iktidarlarının yenilmez ve sonsuz olduğuna inanmışlardı. Onlar, oğulları o eşitsiz savaşa giren halkın ve dünya gençliğinin en ilerici, en iyi temsilcilerinin bir gün, batı yarımküresindeki ilk sosyalist ülkede, Santiago de Cuba'da, bu askeri kışlanın duvarları içinde, 11. Dünya Festivali'ni ve utkan Monkada baskınının 25. yıldö-

nümünü kutlamak için biraraya geleceklerini düşünmekten ne kadar uzaktılar! **(Alkışlar)** Bu, halkın haklı umutlarına ulaşmasının olanaksız olmadığını, hiç bir gerilemenin tersinmez olmadığını, hiç bir özverinin karşılıksız kalmadığını, hiç bir gerici rejimin kalıcı olmadığını gösterir.

Onların çoğu bunları kendi benliklerinde duydukları ve duymakta oldukları-na göre, dünya gençliğine, baskı, gerikalmışlık, kapitalizm, sömürgecilik, yeni-sömürgecilik, ırkçılık, faşizm ve emperyalizmin anlamını daha niye anlatalım?

Bizim deneyimimiz de farklı değildi. Özgürlük ve ilerleme savaşçılarımız, bugün dünyanın birçok bölgesindekilerden farklı değildi. Bizim savaşımımız; tüm ezilen halkların kalıcı savaşımıydı, düşmanlarımız aynı idi ve bugün de aynıdır. Utkularımız, bugün ve yarın tüm ilerici insanlığın utkularıdır. **(Alkışlar)**

Bugün andığımız eylemden 25 yıl sonra, ardıcıl, kahramanca ve utkan bir savaşımdan sonra, emperyalistler ve bugün dünya ezenlerinin uşağı, bağlaşığı o-

lan ve enternasyonalizm davasına utanmazca ihanet edenler her ne kadar görmezlikten gelmeye çalışsalar da, Küba'nın yeryüzündeki en saldırgan ve en güçlü imparatorluğun yanıbaşında sosyalizmi kurma gerçeği, abartmasız ve çekinmeksizin, dünya devrimci hareketi için bir başarı ve tüm halklar için yüreklendirici bir derstir. (Alkışlar)

Yanki imparatorluğunun tüm kini halkımızın başına bela oldu. Anayurdumuza şimdi sona ermiş olan, hemen hemen yirmi yıl süren amansız bir abluka dayatıldı. Ulusal istemimizin ve egemenliğimizin aşağılanmasıyla ülkemizde yabancı bir askeri üs korundu. Suikastlar, komplolar, her türden baltalama ve saldırı eylemleri yıllarca sürdürüldü. Birleşik Devletler'deki yüksek yetkililer tarafından Devrim liderlerini öldürmek için komplolar —suçluların kendileri tarafından açıktan açığa söylenen komplolar— tasarlandı ve yürütüldü. Ülkemize karşı, ne kadar kirli olursa olsun, kullanılmayan hiç bir araç, yöntem ve silah yoktu. Emperyalistler ülkemizdeki yararlı bit-

kileri ve hayvanları silip süpürecek hastalıklar ve veba saldılar.

Devrimci öncü, Latin Amerika halklarını yönetmeye, emretmeye, belirlemeye ve kendi düşünce yollarını dayatmaya alışmış olanlara karşı destansı bir ideolojik savaşım da başlattı.

Emperyalistler bunu neden yaptılar? Neyi savunuyorlardı? Ülkemizde neyi korumak istiyorlardı? Doğal kaynaklarımız, zenginliğimiz ve halkımızın alınteri ile ürettikleri üzerinde yabancı denetimi; onların çıkarlarına hizmet eden çürümüş ve kanlı hükümetler; topraksız köylüler, sömürülen işçiler ve bilgisiz, açlıktan ölen ve umutsuz bir halk; doktorsuz ve öğretmensiz çocuklar, sağlıksız ve sağlık korunması olmayan yetişkinler, işsiz babalar, bazen fuhuştan başka seçeneği olmayan yüzbinlerce ana; cinsiyet ve ırk üzerinde temellenen ayrımcılık; savsanan yaşlı insanlar; kumarhaneler, bozulma, çürüme ve kanlı politik baskı.

Şimdi ülkemizi Latin Amerika'nın geri kalanıyla karşılaştırın. Hiç bir emperyalist, kapitalist denetim yok ve biz, ya-

rımküredе işsizlik, bilgisizlik, dilencilik, fuhuş, kumar oyunları ve ırk ayrımından arınmış tek halkız. Kamu sağlığı, eğitim, kültür ve spor bakımından kıtada en yüksek düzeye sahibiz. **(Alkışlar)** Ekonomik zenginliğimizin ve doğal kaynaklarımızın kesin yöneticisiyiz. Kalkınmamızı kendimiz planlıyoruz. Halkımızın ekonomik, toplumsal ve kültürel ilerlemesinden tümüyle sorumluyuz. Zorluklarımız, dünyadaki herhangi bir diğer gelişmekte olan ülkenin paylaştıklarıyla aynı nesnel zorluklardır. Ancak, bizim özgürlük ve onurla, ölçülü ve dürüst olarak geleceği belirleme öncelliğimiz, [hakkımız] var. **(Alkışlar)**

Biz Kübalı devrimciler, bu utkuya nasıl ulaştık? Kararlılıkla; ilkelere bağlılıkla; kitlelere sımsıkı bağlanmakla; halkımızın erdemlerine, onun kahramanlığına, özveri ruhuna ve davamızın doğruluğuna olan kesin inançla; uluslararası dayanışmayla; sosyalist toplulukla, özellikle şanlı Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği ve ilerici hareketle işbirliğiyle. **(Alkışlar)**

Güçlükler karşısında cesaretsizliğe «hayır»,

Zorluklara «hayır»,
Karamsarlığa «hayır»,
Korkuya «hayır»,
Yılgınlığa «hayır»,
Oportünizme «hayır»,
İdeolojik teslimiyetçiliğe «hayır»,
Dar ulusçuluğa ve şovenizme «hayır»,
İktidarın kötüye kullanılmasına «hayır»,
Çürümüşlüğe «hayır»,
İlkelerin çarpıtılmasına «hayır»,
Kişi yüceltmeye «hayır»,
Liderlerin putlaştırılmasına «hayır»
Maskaraca kişiliğe tapmaya «hayır»
ve

Devrimcilerin yanılmazlığına «hayır» dedik.

Ve,

İnsanlar arasında dayanışmaya «evet»,
Marksizm - Leninizme «evet», **(Alkışlar)**

Ardıcıl anti - emperyalizme «evet», **(Alkışlar)**

TUSTAV

Proletarya enternasyonalizmine «evet», **(Alkışlar)**

Öncü bir parti için gereksinime «evet», **(Alkışlar)**

Kollektif liderliğe ve devrimci demokratik ilkelere «evet», **(Alkışlar)**

Özeleştiriye, yanılgıların kabul edilmesine ve düzeltilmesine «evet», **(Alkışlar)**

Dürüstlüğe «evet»,

Halka tümüyle adanmaya «evet»,

Geçmiş savaşımları bugünün anayurdunu olanaklı kılanlara saygı ve hayranlığa «evet», ve

Çıkarsız ve soylu destekleri emperyalizmin saldırıları karşısında kazanmamızı sağlayanlara ve dayanışmalarını gösterenlere sonsuz minnettarlığa «evet» **(Alkışlar)**

demeye gücümüz yetti.

Bugün gördüğünüz Küba 20 yıl önce varolana hiçbir şekilde benzemiyor. Gazinolar, dilenciler, işsiz insanlar ve genelevler o zamanlar ziyaret edenlerin ilk izlenimleri olmaktaydı. Bugün artık böyle şeyler yok.

TÜSTAV

Fakat devrim sonrası değişikliğin her ziyaretçiyi, hoşnut bıraktığını düşünmeyin. Halk Birliği döneminde, Şili Donanması'nın amiral gemisi Küba'yı ziyaret etti. Burjuva, kapitalist zihniyetiyle eğitilmiş birçok deniz okulu öğrencisi, Latin Amerika'daki tüm diğer başkentlerde, Birleşik Devletler'de ve Batı Avrupa'da bulduklarını gibi, Havana'da genelev bulamadıklarından hoşnutsuz olmuşlardı.

Devrimden önce Küba'da, —Şili'de şimdi olduğu gibi— genelevler ve darağaçları yanyana bulunmaktaydı. **(Alkışlar)**

Ulusumuza dayatılan bu gerikalmışlık, yeni sömürgeci ve kapitalist yaşam biçimi salt güçle sağlanmıştı. Emperyalist denetimin ülkemiz üzerindeki temel kazanımı ve belirtisiydi. Emperyalistler doktor veya öğretmen yetiştirmediler, fakat, CIA ve Pentagon'un ince teknikleriyle —bugün Şili, Uruguay, Paraguay, Amerika ve dünyanın diğer talihsiz ülkelerinde olduğu gibi— devrimcilere, muhaliflere işkence yapma, tutuklama ve öldürme sanatına sahip cellatlar yetiştirdiler. Bir Komüniste nasıl zulmedileceğini, bir sen-

dikanın nasıl parçalanacağını ve kendi adamlarının nasıl yönetime getirileceğini, bir gazeteye nasıl ve ne yazılacağını, hangi filmlerin seyredileceğini, hangi radyo programlarının dinleneceğini, hangi kitapların okunacağını öğrettiler. Yatırımların ne zaman yapılacağını ve kârın ne olacağını onlar saptadılar; para kaynaklarımızın, en iyi topraklarımızın ve ülkenin geri kalan doğal kaynaklarının kesin yöneticileri olarak bu onların göreviydi. Politikamızı ve geleceğimizi onlar çizdiler.

Daha da kötüsü, etkilerinin sökülüp atılması zor olduğundan yoksul ve gerikalmış ülkemize gelişmiş kapitalist dünyanın tüketici alışkanlıklarını, adetlerini dayattılar. Onların gelişmesi, kendi halklarının ve dünyanın geri kalan sömürgeleştirilmiş ve yeni sömürgeleştirilmiş halklarının insafsızca sömürüsü ve ekonomik olarak geri ülkelerle eşitsiz ve acımasız ticari ilişkiler temelinde sağlanmıştı.

Burjuva toplumu kentte ve kırda kendi burjuva zevklerini, kendi burjuva görüntülerini yaratır ve bunlar işçi toplumlarının olamaz. Milyoner sarayları-

nın yanıbaşında gecekondular ve lüks arabaların hızla sürüldüğü modern yolların yanıbaşında alçakgönüllü köylülerin yürüyerek yolculuk yaptıkları çamurlu yollar vardır. Burjuva ülkeleri tüketim oranları üzerine istatistikler sunmaktadırlar, fakat bir milyonerin ve bir işçinin tükettiği arasındaki korkunç fark hakkında, bir işsizin veya bir dilencinin ne kazandığı hakkında tek bir sözcük söylememektedirler.

Bizim şehirlerimizde, reklamla ilgili büyük, gösterişli ilan panoları göremezsiniz. Çünkü biz, ciddi ciddi özgür olduğu ileri sürülen toplumlarda olduğu gibi, hangi içkinin tüketileceği veya hangi sigaranın içileceği konusunda yurttaşlarımızı koşullandırıcı etkiler kullanmaya çalışmıyoruz. Bunun yerine, ülkemizin birçok kesiminde, binlerce okulumuzun sınıflarında, poliklinikklerimizde ve köylülerimizin evlerinde elektrik lambaları göreceksiniz. Gazetelerimizde, —toplumsal zenginliğin biricik gerçek yaratıcısı emekçileri hiçbir zaman ilgilendirmeyen— reklamlar, evlilik ilanları ya da zenginlerin

eğlenceleri ve partileri hakkında hikâyeler görmeyeceksiniz. Kitle haberleşme araçlarımızı, toplumsal gösterişe veya kaba ticari konulara değil, habercilik, eğitim ve kültüre hizmet ettiğinden, radyo ya da televizyon istasyonlarımız ticari haberler vermek için programlarını sürekli olarak kesmezler.

Bazen en önemli binalarımız için bile boya bulamamaktayız, fakat hiçbir okulda öğretmen veya kitap eksik olmayacaktır ve tüm çocuklar, ülkemizin diğer yurttaşları gerekli olduğunda hastahanelerde doktor ve ilaç bulacaklardır. **(Alkışlar)**

Caddelerimizin, büyük çapta enerji tüketen, modern, gürültülü arabalarla dolup taştığını görmeyeceksiniz, çünkü toplu taşımacılığı öne sürüyor, geliştiriyor ve özel arabayı, toplumumuzda teknisyenlerin, doktorların, öğretmenlerin ve diğer emekçilerin sağladıkları toplumsal hizmetleri yetkinleştirecek, basit bir araç olarak görüyoruz.

Gelişmiş kapitalist toplumların yarattıkları hayali ve anlamsız ideal doğrultu-

sunda, eğer Çin, Hindistan, Afrika ve Latin Amerika'da her ailenin bir arabası olsaydı, dünyaya, onun enerjisine ve diğer doğal kaynaklara ne olacağını sık sık merak etmişimdir. Bir zamanlar, birisi insanın sadece ekmekle yaşayamayacağını söyledi. Bugün, biz «İnsan sadece arabayla (ve onun için) yaşayamaz» diyoruz. **(Alkışlar)**

Kapitalizm ve sömürünün mantıksızca ortaya çıkardıkları, 25 yıl sonra dünyanın sahip olacağı 7 milyar insan için hiçbir zaman bir model olamaz. Biz, petrol ve diğer temel kaynakların, öncelikle, yaşam, toplum ve insan çalışmasının ürünleri üzerinde farklı bir anlayışa sahip olan insanların genliği için yiyecek, barınma, sağlık bakımı, eğitim, kültür ve diğer temel gereksinimleri sağlamada kullanılması gerektiğini düşünüyoruz. Güçlü ve zengin Birleşik Devletler'in kahraman ülkemize dayattığı acımasız ve amansız ekonomik ablukanın ortasında biz, sınırlı kaynaklarımızı buna adıyoruz.

Buna karşın, sosyalizm adaletinin varolması koşuluyla, yoksul olsanız da neler

başarabileceğinizi gösteren Küba'nın ilerlemelerini hiç kimse gözardı edemez. **(Alkışlar)**

Ülkemizde herkesi kolunun altında bir kitapla göreceksiniz! Çünkü hepimiz yaşadığımız dünyayı araştırmak, öğrenmek ve doğru olarak yorumlamak istiyoruz. Biz hiç kimseye, hiç bir zaman inanmasını söylemiyoruz, herkese düşünmesini, araştırmasını ve karar vermesini söylüyoruz. **(Alkışlar)**

Emperyalistler, ülkemizin güçle ayakta tutulan bir sisteme sahip olduğunu göstermek için aptalca girişimlerde bulunuyorlar. Elbette güç vardır, fakat bu güç silahlarda veya yasalarda veya devlet kurumlarında yatmaz; o, halkta, yığınlarda, devrimci inançlarda ve her yurttaşın politik eğitiminde yatar. Gücümüz yalanlarda veya demagojide değil, dürüstlük, doğruluk ve bilinçtedir. Buna ek olarak, halkın silahları vardır ve emperyalizmin adaletsiz, baskıcı gerici iktidarları koruduğu ülkelerde hergün görüldüğü gibi işkence, suç, ölüm mangaları, kayıp insanlar, yasadışına çıkmalar veya keyfi uy-

gulamalar olmaksızın bunları Devrimi korumak için kullanır. Bugün, en amansız düşmanlarımız bile bunu —Monkada döneminde ekilen devrimci gelenek ve ilkelerin tohumlarının, kurtuluş savaşı sırasında ve arkasından Devrimin gelişiminde serpilen tohumların meyvelerini— kabul etmeye başladılar. Bizim tarihsel gerçeğimiz emperyalist iftira dağlarını aşarak sağlam ve yenilmez olarak ayakta duruyor.

Ülkemiz ileriye doğru haklı yürüyüşünü sürdürmeyi planlıyor. Şimdi, ikinci beş yıllık planımızı hazırlıyoruz. 2000 yılına kadar ekonomik, toplumsal ve kültürel kalkınma perspektiflerimiz üzerinde ciddi araştırmalar yapılıyor. Pek yakında, gelecek için 20 yıllık bir planımız olacak. Her eyalet, şehir ve belediye geleceğinin nasıl olacağını ve hangi ulusal kalkınma görevlerini üstleneceğini olanaklı olan büyük doğrulukla bilecektir. Geleceğin ne getireceği hakkında sizlere bir fikir vermek için, sadece bu yıl 18.000 Kübalının öğretmen veya uzman olarak mezun olduğunu söyliyeyim. **(Alkışlar)** Silahlı

olarak anayurdumuzda ve dışarda Devrim ve enternasyonalizmin soylu davasına hizmet ettiklerinden dolayı, bir Kübalı için asker veya bir subay olmak çok büyük bir onur olsa da, Küba'nın bir askerler ülkesi olduğunu düşünenler için, Silahlı Kuvvetlerimizin subaylarından 20 kez fazla öğretmen ve uzmanın mezun olduğunu vurgulamak iyi olacaktır. **(Alkışlar)** Sırası gelince, biz hepimiz Devrimin askerleri oluruz, fakat öğretmek ölmekten daha zordur. İnsanlarımız zorunluluk karşısında birçok kez dövüştüler ve öldüler, insanlar insanlığın yaşayabilmesi için nasl ölmeleri gerektiğini de bilmelidirler. **(Alkışlar)**

Yüksek kültür düzeyinde bir ülke olma yolunda kararlılıkla ilerliyoruz. Bu alanda, yolumuzun hiç bir sınırı yoktur. Teknolojimiz, doğal kaynaklarımız ve alınterimizin yaratabilecekleri ölçüsünde yaşayacağız ve kabuğuna çekilmiş bir salyangoz gibi bencil olmayacağız; devrimci ve enternasyonalist cömertliğimiz eriştiğince herşeyi dünyaya vereceğiz.

Siz olmadan yaşamamız nedir; dün-

yanın geri kalanı olmaksızın Küba nedir? Eğer dünkü düşlerimiz bugün gerçek oldularsa, bugünkü düşlerimiz yarın doğru olacaktır ve eğer hep birlikte daha iyi bir geleceği düşlersek bu tüm dünya için doğru olacaktır. **(Alkışlar)**

Gerçekler gözardı edilemeyeceğine göre, bugün insanlığın ciddi sorunlarla karşı karşıya olduğu söylenmelidir. Herşeyden önce, nükleer savaş tehlikesinin üstesinden gelme dirimsel bir sorundur. Diğer çağlarda, insanlar politik çatışmalarını taş, balta, mızrak, yay ve ok, kılıç, top ve hatta uçak, savaş gemisi ve tank kullanarak çözmüşlerdir. Fakat, tarihte hiç bir çağ, bugün varolan, böylesine öldürücü kitle kırım silahlarına sahip değildi. Dün sorumsuz hırs diye adlandırılan, bugün, modern, görülmemiş kitle kırım araçlarıyla insanlığa karşı bir suç ve evrensel intihar durumuna gelmiştir. II. Dünya Savaşında doğrulandığı gibi, ayrıcalıklı sınıflar çıkarlarını ve amaçlarını korumak, ilerici düşüncelerin gelişimini silip süpürmek için dünyayı parçalamaya taraf olabilirler.

Gerçeklerin temel bir incelemesini yaparsak; bir bütün olarak kırım ve yoketme yeteneğinin insanın politik ve toplumsal ilerlemesinin gerisine düştüğünü görürüz.

Bu korkunç ve tehlikeli durumu yaratanlar ilerici ve devrimci güçler değildir. Vladimir İlyiç Lenin, ilk sosyalist devlet ortaya çıktığında, tüm uluslar arasında barış ve birarada yaşama belgisini attı. **(Alkışlar)** Temel ekonomik ereği, üretici güçlerin gelişimi ve emek ürünlerinin eşit dağılımı olan sosyalizm, savaşlara, dünyayı parçalamaya veya silahlanma yarışına kesinlikle gerek duymaz. İnsanın temel gereksinimlerinin ve ekonominin planlı gelişimi, tükenmez insan ve maddi kaynakların yararsız bir silahlanma yarışına yatırılmasını hiçbir şekilde gerektirmez. İlk sosyalist devlet farklı toplumsal sistemlere sahip halklara savaş ilan etmedi; işçilerin ve köylülerin ilk sosyalist devletini yoketmenin yanısıra, tüm dünyadaki devrimci hareketi ezmek için saldırı ve ablukayı kullanmayı kararlaştıranlar emperyalist güçlerdi. Bu politika fa-

şizmi ve II. Dünya Savaşını doğurdu. Diğer emperyalist güçlerle işbirliğiyle silahla donatılan Hitler Almanyası tarafından, Sovyetler Birliği'ne karşı başlatılan haçlı seferi, ilk sosyalist devlete en iyi 20 milyon evladını yitirmesine maloldu. Emperyalist ülkelerin halkları da, hükümetlerinin düşüncesiz anti - komünist, faşist yanlısı maceracılıkları sonucunda yüksek bir ücret ödediler.

Kim bu tarihsel gerçekleri yadsıyabilir? Kim bu savaşın çıkmasında temel olarak kapitalist ülkelerin sorumlu olduğu gerçeğini gizleyebilir? Faşizmin dünyayı denetimine geçirmesini engelleyenin sosyalizm olduğunu kim unutabilir? Hitler Almanyasının yerini gerçekten alan Birleşik Devletler dışında hangi ülke dünyada bir anti - komünizm ve karşı devrim haçlı seferi başlattı? Başka hangi ülke dünya barışı için gerçek bir tehlikedir? Kim güç politikası uygulamaktadır? Kim dünyaya askeri üsler yaymıştır? Silahlanma yarışını kim kışkırtmaktadır? İç ekonomik sorunlarını çözmek ve güçlü te-

kelci çıkarlarını doyurmak için kim askeri sanayiye gerek duymaktadır?

Sosyalist ülkeleri savunma programları yüzünden suçlayanlar, faşizm dersini, saldırılarla, ablukalarla ve tehditlerle ülkelerimizi, sosyalist sistemin gereksinimlerine ve amaçlarına tümüyle yabancı olan, önemli kaynaklarını askeri harcamalara yatırmaya zorlayanın emperyalizm olduğu tarihsel gerçeğini unutmaktadırlar. **(Alkışlar)** İlke olarak, biz Marksist - Leninistler, toplumsal değişikliğin dışardan dayatılamayacağını biliyoruz; halklar gerekli tüm araçlarla bunu elde etmeye karar verdiklerinde de bu engellenemez. Sosyalist devletler devrim ihraç etmeye çalışmıyorlar.Kimse Sovyetler Birliği'ne sosyalizm ihraç etmedi, ve kimse Küba'ya sosyalizm ihraç etmedi. Sosyalizmin doğuşundan bu yana, sadece emperyalist ülkeler kendi sistemlerini —kapitalizm, gericilik, karşı - devrim ve faşizmi— ihraç etmeye çalışmışlardır.

İnsanlığın silahlanma yarışında ne çıkarı olabilir? İnsanların gereksindiği yiyecek, barınma, sağlık bakımı, eğitim ve

eğlence yerine neden silahlara harcama yapılıyor? Her yıl askeri araç - gerece milyarlarca dolar harcanmaktadır. Dağlar kadar sorunlarla —gerikalmışlık, açlık, yüksek nüfus artışı, işsizlik, hastalıklar, bilgisizlik, yiyecek ve doğal kaynakların kıtlığının artması ve çevre kirlenmesi— bir dünyanın korkulu gözleri önünde her yıl dağlar kadar öldürücü silah harmanlanmaktadır.

Bu trajedinin yalnız tek bir sonul çözümünün olduğu açıktır; insanlık kapitalist ve emperyalist evreyi geride bırakmalıdır ve dünya ölçüsünde toplumsal adalet ve işbirliği geliştirilmelidir. Bunda her ülkenin kendi halkının yürüteceği bir görev vardır.

İnsanlık daha iyi bir gelecek için korunmalıdır. Barışın gerekliliği ve olabilirliği konusunda savaşın kaçınılmazlığı kehanetinde bulunanlar gibi —belki kurtulacak olanların sadece kendileri olacağını düşünerek bunu yüreklendirmektedirler— karamsar bir durum kabul edilemez ve kesinlikle sorumsuzluktur.

Barış ve aynı zamanda, toplumsal değişiklik için savaşmak halkların ödevidir. Tehditlerin bizi korkutmasına izin verecek miyiz? Hayır, çünkü biz, iyimseriz ve Karl Marks'ın bize öğrettiği gibi, ezilenlerin zincirlerinden başka kaybedecekleri birşeyleri olmadığını biliyoruz. **(Alkışlar)**

ABD Hükümeti bugünlerde, insan haklarını övüyor. Yaşamlarımızın varlık nedeni olarak insanlığın maddi ve manevi genliğini ve onların ekonomik, toplumsal ve politik haklarını sağlayan ve insanın insan tarafından sömürüsünün tüm biçimlerinin ortadan kaldırılması için savaşan biz Marksist - Leninistler, daima, doğal olarak, gerçek insan haklarının yanında olacağız. Eğer Carter'ın öğütleri, Nikaragua, El Salvador, Guatemala, Haiti, Şili, Paraguay, Uruguay, Arjantin, Brezilya, Zaire, Güney Afrika, Suudi Arabistan, İran, Güney Kore ve aynı boydan olan diğerleri gibi, onun birkaç yakın işbirlikçisinin, soykırım, sistematik işkence, demokrasi ve ilerleme savaşçılarını öldürme ve kaçırma uygulamalarına son

vermelerinde zorlayıcı etkide bulunursa memnun olacağız. **(Alkışlar)** Eğer, bunların böyle bir etkisi olsaydı, kapitalist, yeni sömürgeleştirilmiş, emperyalist yanlısı rejimler ve Birleşik Devletler'in kendisi biraz daha az insanlık dışı olacaktı. Buna karşın, —iç ve dış— tüm kaynaklarını ve araçlarını büyük sermayenin hakları ve çıkarlarının hizmetine sunduğu sürece varolan bir harpçi, emperyalist, burjuva rejimi dünyadaki herkese, gerek dışarda, gerekse de kendi ülkesinde gerçek insan hakları için sözvermişse, bunu kanıtlamalıdır.

Milyonerlerin ve dilencilerin yanyana varoldukları; Kızılderililerin yokedildiği, siyahlara karşı ayrıcalık yapılan; kadınları aşağılanan ve çok sayıda Şikanolu, Porto Rikolu ve diğer Latin Amerikalıların hor görüldüğü, sömürüldüğü ve aşağılandığı bir ulusun yöneticileri hangi ahlak temelleri üzerinde insan haklarından sözedebilir?

Mafia'nın küçük çocukları kumar ve fuhuşa ittiği, CIA'nın dünya çapında casusluk ve yıkım planları yaptığı ve Pen-

tagon'un insanlığı yokederken malları koruyan nötron bombaları yarattığı bir imparatorluğun —heryerde gericiliği ve karşı devrimi destekleyen, tüm dünyada doğal ve insan kaynaklarının sömürülmesinde, eşit olmayan ticari ilişkilerde, doğal kaynakların savrukça harcanmasıyla, dünya için bir açlık sistemiyle, koruyucu bir politikayla tekelleri koruyan ve teşvik eden bir imparatorluğun— yöneticileri nasıl böyle feryat edebilirler?

Bireycilik, bencillik ve insan dayanışmasının tümüyle yokluğunun bütünleştiği, insanın insan tarafından sömürülmesi üzerinde temellenen bir kapitalist ve emperyalist ülkenin temsilcileri bunu nasıl yapabilir?

Birkaç örnek verirsek, Somoza, Pinoşe, Stroessner, Uruguay'daki goriller, Mobutu ve İran Şahı gibi, dünyadaki en kanlı, en gerici, en çürümüş hükümetleri askeri yardımlarla destekleyen ve biçimlendirenler bu belgiyi nasıl ağızlarına alabilirler?

20 milyon Afrikalıyı ezen, ayrım yapan ve sömüren; Güney Afrika ırkçılarıy-

la yakın ilişkiler kuranlar ve Filistin halkını topraklarından süren (Alkışlar) ve zorla ele geçirdikleri Arap ülkelerinin topraklarını geri vermeyi reddeden siyonist saldırganlara büyük ölçülerde, görülmemiş silahlar verenler nasıl bu haklardan sözedebilir?

Gizli servisleri öbür ülkelerin liderlerine karşı suikast girişimlerinde bulunan ve orduları Vietnam'a, Hiroşima ve Nagazaki'ye atılmış olan binlerce atom bombasına eşit, patlayıcı madde atan ve özür dilemeye veya yitirilen yaşamlar için tazminat ödemeye bile gerek duymadan milyonlarca Vietnamlıyı öldüren bir devletin liderleri —Latin Amerika'ya geleneksel olarak müdahalede bulunmuş, dünyanın bu bölgesinin halklarını kendi sömürü boyunduruğu altında zorla tutan, hastalık ve açlık yüzünden her yıl binlerce çocuğun ölmesinden sorumlu olan bir devletin liderleri— insan haklarından nasıl sözedebilir?

Kısaca, bölgemizde zorla askeri bir üs kuran ve halkımızı cani bir ekonomik

ablukaya alan emperyalist hükümet nasıl insan haklarından sözedebilir?

Eğer Başkan Carter, gürültülü söylevlerinin birisinde, haksız olarak 25 yıla mahkûm olan Lolita Lebron **(Alkışlar)** ve diğer Porto Rikolu yurtseverler ve keyfi olarak hapsedilen Wilmington Onlusu'nun salınmasını ve ayrımcılık, işsizlik ve açlık yüzünden suç sayılan eylemler işlemeye zorlanan binlerce siyah ABD'li için bir genel af çıkarırsa çok iyi olacaktır. **(Alkışlar)**

Her ABD yöneticisinin Latin Amerika veya dünya hakkında kendi güzel deyimi vardır; biri «İyi Komşuluk Politikası»ndan, diğeriyse «İlerleme için Bağlaşıklık»tan sözeder. Şimdi parola «insan hakları»dır. Dünya ve yarımküre hakkında onun politikasında hiç bir şey değişmemiştir; herşey tamı tamına aynıdır; savaş gemisi ve dolar diplomasisi, güçlülük yasası daima geçerli olmuştur. Lafazanlıklar yönetimler kadar hızlıdır. Yanki politikasında sürekli olan sadece onların yalan eğilimidir. **(Alkışlar)**

Emperyalizmin Latin Amerika'da faşizmi, Afrika'da apartheid'i, [ırk ayrımcılığını], her yerde yenisömürgeciliği desteklediğini söyledik, fakat emperyalist politika bundan daha da incedir; sosyalist ülkeler arasındaki ayrılıkları öne çıkarır, milliyetçi akımları kışkırtır, şovenizmi yayar ve ilerici hareket içinde işbirlikçiler arar. Ulusçuluğu, halkların sömürge sistemine karşı bağımsızlık ruhunun bir ifadesi olarak görüp ona karşı dişe diş savaşmış olan ve yine onu anti - emperyalist savaşımın ve her ülkenin yasal çıkarlarının savunulmasının bir ifadesi olarak görüp savaşmış ve hâlâ savaşan emperyalizm, bu aynı duygunun —yani şovenizmin— şiddetlendirilmesinin, sosyalizm ve enternasyonalizmin ilkeleriyle çatışacağı umudunu beslemektedir.

Diğer yanda onlar, sanayileşmiş ülkeler olarak teknolojilerine, uluslararası borçlandırma örgütlerine ve hâlâ kapitalist Batı tarafından tutulan dev para rezervlerine güveniyorlar. Sömürgeleştirilmiş, yenisömürgeleştirilmiş ve öbür gerikalmış ülkelerin ve kendi işçilerinin yüz-

yıllar boyunca sömürülmesi sonucunda biriktirilmiş zenginliğe, şimdi, efsanevi kazançlarının bir bölümünü ekonomik bakımdan gerikalmış ülkelerden sağlayan Suudi Arabistan ve İran gibi devletlerin mültimilyonları eklenmektedir. Bu kaynaklarla, Üçüncü Dünya ülkelerinde ilerici hareketi yoketmeye çalışıyorlar.

Borçlarla eli kolu bağlı ve mali sorunları olan ilerici yönetimlere ve yetersiz kaynaklara sahip olan ülkelerde dünya ekonomik bunalımının etkilerinin güçlü olarak duyulduğu doğrudur. Ekonomik zorlukların bir sonucu olarak bazı ülkelerde gericilik benzer zorlukları en vahşi baskılarla çözmek için faşizme başvururken, sağ - kanat güçler seçim zaferleri kazanmaktadır. Uluslararası Para Fonu ve ABD politikasının geleneksel araçları olan diğer borçlandırma örgütleri ağır koşullar zorlamakta, hoşlarına gitmeyen hükümetlerin halkçı temellerini güçsüz düşürmekte ve onların politik istikrarını baltalamaktadırlar. Bu durumlar, baskı ve insanların susturulması —ve böylece,

dünyanın bazı ülkelerinde gericiliğin geçici başarıları— için uygundur.

İlerici ve devrimci hareketin kendisinin ciddi zorluklarla karşı karşıya olduğunu yadsımak doğru olmaz. Çin liderliğinin enternasyonalizm davasına iğrenç ihaneti, delice politik tavırları ve emperyalist güçlerle aşağılık bağlaşıklığı dünyanın ilerici güçlerine karşı sert bir darbe olmuştur.

Geçmişte ve bugün, emperyalizme karşı sağlam, kesin, kararlı savaşımlarında kahraman eylemleriyle dünyada somut ve tanınmış bir saygınlık kazanan küçük ülkeler —Vietnam, Angola ve Küba— (Alkışlar) hain Çin liderliğinden gelen düşmanlık, iftira ve acımasız saldırıların kurbanlarıdırlar. Birleşik Devletler'in çökmemizi hiçbir zaman başaramayan saldırı ve belalarından 20 yıl sonra, bugün, günümüz Çin liderliğinin, Küba'ya yapılan ekonomik ablukayı ve topraklarımızdaki Yanki deniz üssünün varlığını haklı çıkartmak için inanılmaz ve alçakça saldırılarına tanık oluyoruz.

Küba'ya saldırıda, hain, bayağı suç-

lamalarının, kaba ve planlı dillerinin anlatım biçimlerinde, bir bütün olarak emperyalist haber ajansları ve Çininkiler arasında hiçbir fark yoktur. Emperyalistler şekerimiz için bizi pazardan yoksun bıraktıklarında ve zorunlu yiyecek maddeleri, ilaç, akaryakıt, yedek parça maddeleri ve hammaddelerin taşımacılığını durdurduklarında ülkenin en zor günlerinde, Küba Devrimi'nin pekiştirilmesi ve yaşaması için belirleyici olan Sovyet işbirliğine adice karaçaldılar. Aldığımız belirleyici ekonomik yardımın yanısıra, Playa Giron'da emperyalist saldırganlara karşı kendimizi savunurken kullandığımız silahların Sovyetler tarafından verildiği gerçeğini hiç bir zaman unutmayacağız. **(Alkışlar)** Büyük ölçüde SSCB'nin destek ve dayanışmasıyla, Birleşik Devletler'in, Küba'ya karşı doğrudan bir saldırıyla soykırımına girişmeye gücü yetmediği gerçektir. Tarih böylesine bir biçimde çarpıtılamaz. İnsan dili daha soylu amaçlar için yaratılmıştır.

Küba'nın enternasyonalist politikası; Angola halkının —15 yıllık utkan savaşta

kazandığı— bağımsızlığını yitirmemesi için Güney Afrikalı ırkçılara karşı evlatları savaşan halkımızın sınırsız cömertliği; ve Birleşik Devletler'in, diğer NATO güçlerinin ve gerici Arap güçlerinin başlattığı yabancı saldırıya karşı, Etyopya devriminin savaşıyla dayanışmamız, Çinli liderler tarafından emperyalizmin sözcülerinin kullandığı alçakça kavramlarla, aynı temelde ve daha beter dilde —daha kaba ve daha açık yalanlarla— anlatıldı.

Enternasyonalizm ve onun halklar arasında dayanışma ve dostluk idealleri Marksizm - Leninizmin en güzel özünü oluşturur. Enternasyonalizm olmasaydı, Küba Devrimi de olmayacaktı. Enternasyonalist olmamız insanlığa olan borcumuzu ödemenin bir biçimidir. **(Alkışlar)**

Küba Devriminin enternasyonalist görevini kusursuz bir biçimde yerine getirdiğinden sözedenler olmak istemiyorsak da, Angola ve Etyopya ile olan askeri işbirliğimizin yeni birşey olmadığı hatırlanmalıdır. Küba askerleri, bağımsızlık için kahramanca, savaşımın utkusunu izleyen aylarda, 1893'de, başlatılan yabancı

saldırısına karşı destek olmak için kardeş cumhuriyet olan Cezayir'e gittiler.

Siyonist saldırganlara karşı başlatılan son savaşın hemen ertesinde Suriye yardımımızı isteyince Küba askerleri 1973' de bu ülkeye gittiler. Kübalı savaşçılar Gine - Bissau ve Angola'nın Portekiz sömürgeciliğinden kurtulmasına yardım için savaştılar ve öldüler.

Sierra Maestra'daki gerilla savaşımıza katılmış olan değerli yoldaşların Che ile birlikte Bolivya'da öldüğü bir sır değildir. **(Alkışlar)**

Kübalı devrimcilerin bu enternasyonalist geleneği, birçoğu Komünist, binden fazla gönüllü savaşçının İspanya'da faşizme karşı savaşmak için ülkeyi terkettiği, Devrim utkusu öncelerine gider. **(Alkışlar)** Komünistlerin uluslararası dayanışma, özveri ve savaşım ruhunun şanlı Paris Komünü günlerinden bu yana, dünya devrimci hareketinde derin ve seçkin kökleri vardır.

Yanki emperyalistleri gericilik, burjuvazi ve faşizmle dayanışma içindedirler. Yüzbinlerce ABD askeri ve uzmanı

Batı Avrupa'da, Türkiye'de, Suudi Arabistan'da, İran'da, Güney Kore'de, Japonya'da, Federal Almanya Cumhuriyeti'nde ve diğer ülkelerin topraklarındadır. Neden emperyalistlerin kendi aralarında işbirliğine izin veriliyor da, devrimcilerinkine verilmiyor? (Alkışlar)

Afrika ve dünyanın diğer bölgelerindeki askeri uzmanlarımız egemen hükümetler tarafından istenmiştir. Buna karşın, Birleşik Devletler'in Panama'da, bu halkın isteği dışında, onbinlerce askeri vardır. Birleşik Devletler, anayurdumuzun isteği dışında, Küba'nın ulusal topraklarının bir kesimine yerleştirilmiş binlerce askeri vardır. Askerlerimiz tümüyle bağımsız ilerici ve devrimci hükümetlerin açık isteğiyle oradayken, Birleşik Devletler'in askeri personelimizi Afrika'dan geri çekmemizi istemeye ne hakkı vardır.

Emperyalizmin öne sürdüğü bu istekleri destekleyenleri politik ve ahlaki bakımdan nasıl tanımlıyorsunuz?

Aptal bir ölümlünün Çin Halk Cumhuriyeti'nde ve Parti'de bir tanrıya dönüştürülmesinden ve onun [Parti'nin] en

iyi kadrolarının canice bir biçimde Kültür Devrimi maceracılığı günlerinde yokedilmesinden ve yönetici çevrelerin enternasyonalizme ihanet etmelerine ve sosyalist bir ülkeyi yönetici karılarının ve damatlarının Polit Büro'nun üyeleri durumuna geldiği kayırıcı bir satraplığa dönüşmesine neden olan kendilerini küçükburjuva ruhuyla ve büyük güç şovenizmiyle sürüklenmeye bırakmalarından bu yana herşeyin olabileceğini gördük.

Çin Hükümeti'nin, Pinoşe'nin kanlı faşist rejimini ve Latin Amerika'daki diğer baskıcı ve gerici askeri hükümetleri desteklemesinde garip olan nedir? NATO'nun müdahaleci güçlerinin yanısıra onun Mobutu ile işbirliği yapmasında şaşırtıcı olan nedir?

Buna karşın, Çin liderliğinin işlediği en paylanması gereken suçu, Vietnam'a düşmanlığıdır. Kimse Maoizmin ve Çin yönetici kliğinin Kamboçya arabozucularının arkasında olduğundan habersiz değildir; kimse onların Vietnam'a karşı provokasyon eylemlerinin arkasında olduklarından habersiz değildir; kimse onların

suni olarak yaratılmış «Hoa'lar sorunu» nun arkasında olduğundan habersiz değildir. Çin'de bugün, Vietnam'a karşı büyük bir şovenist propaganda kampanyası yükseltilmektedir, ve tüm ekonomik işbirliği askıya alınmıştır. Vietnam'ın emperyalist savaş tarafından acımasızca yıkılan ülkesini yeniden kurma çabaları, cani ve vicdansız biçimde baltalanmaktadır.

Çin Hükümeti'nin bu eylemleri bize, Küba'ya karşı Yanki erkini [dayatmasını] anımsattı. Devrimin ilk yıllarında, emperyalistler de bizim iznimiz olmadan ABD vatandaşlarını gemilerle taşımaya çalıştılar; onbinlerce Kübalının, temel olarak uzmanların, meslek sahibi olanların ve nitelikli işçilerin göçünü sağladılar; Küba'ya karşı büyük bir iftira kampanyası başlattılar ve ciddi ekonomik abluka önlemlerini onayladılar.

Çağımızın ardıcıl ve örnek Marksist Leninistinin, unutulmaz ve sevilen Ho Şi Min'in anayurdu— **(Alkışlar)**, binlerce kahraman insanın yurtsever ve devrimci başarılarının dünyayı şaşırttığı Vietnam,

şimdi de Çin ihaneti ve saldırısının kurbanıdır.

Birkaç gün önce, haber ajansları; Vietnam sınırlarının Çin askeri uçakları tarafından ihlal edildiğini açıkladı. Suçluların elleri zamanında tutulmazsa, kahraman Vietnam'a karşı Çin tarafından daha ciddi saldırı ve askeri provokasyon eylemlerine tanık olacağız. Vietnam halkına en belirgin dayanışmamızı ve desteğimizi işte bundan dolayı sunacağız. **(Alkışlar)** Şimdi karşı devrimci kampta emperyalizmin yepyeni bağlaşıkları tarafından —saçma bir biçimde— desteklenen emperyalist saldırganlığın tehditleri karşısında, Partimiz, Vietnam ile Dayanışma Komiteleri'nin harekete geçirilmesini önermektedir.

Halkları, normları ve ilkeleri aşağılamanın bir sınırı olmalıdır; bu bir noktada durdurulmalıdır; buna, evrensel vicdanda güçlü bir direnişle karşı çıkılmalıdır.

Devrimci hareketteki bölünmenin ilk günlerinde onu destekleyen ufak bir sosyalist ülke olan Arnavutluk bile, bugün

Çin'i izlememektedir. Ve ekonomik işbirliği Arnavutluk'tan da çekilmiştir.

Er veya geç, çalışkan, savaşkan, özverili, kahraman ve devrimci Çin halkı şanlı enternasyonalist bayraklarını emperyalizmin ayağına düşüren vatan hainlerinden hesap soracaktır. **(Alkışlar)**

Dünyada iki yol vardır; gericilik ve ilerleme. Bir seçim yapılmalıdır; tarafsızlık olanaksızdır.

Geçmişte, devrimci harekette yükselen sorunların bir sonucu olarak, oportünizm, ilkesiz politikalar ve emperyalizmle uzlaşma eğilimi güç kazanmıştır. Oportünizm, ekonomik zorluklar, şovenizm, demagoji ve politik korkaklık, birçok kilit sorunda kararsızlığı getirmiştir.

Arap halkının işgal edilmiş topraklarını geri alma ve Filistin halkının tanınan haklarını elde etme savaşımı konusunda tarafsız kalmak olanaksızdır. **(Alkışlar)** Angola ve onun istilacıları arasındaki, hak larını korumada Sahra halkı ve onların topraklarının işgalcileri arasındaki, **(Alkış lar)** Etyopya Devrimi ve Somali saldırganları arasındaki, **(Alkışlar)** Yemen Devrimi

ve Arap gericiliği arasındaki, (Alkışlar) ilerici Arap ülkeleri ve gerici Arap ülkeleri arasındaki, (Alkışlar) Vietnam ve onu tehdit ve tedirgin edenler arasındaki, (Alkışlar) Güney Afrikalı ırkçılar ve Güney Afrika'nın Afrikalı halkı arasındaki, (Alkışlar) Zimbabve Yurtsever Cephesi ve İan Smith arasındaki, (Alkışlar) Mozambik, Rodezyalı ve Güney Afrikalı faşistler arasındaki, (Alkışlar) Namibya ve onun sömürgecileri arasındaki, (Alkışlar) Kıbrıs halkı ve yabancı işgalciler arasındaki, (Alkışlar) Lübnan'ın ilerici güçleri ve sağcı güçleri arasındaki, (Alkışlar) ve Allende ve Pinoşe arasındaki (Alkışlar) savaşımlarda tarafsız kalmak olanaksızdır. Kanal üzerinde Panama'nın egemenliği, (Alkışlar) Belize ve Porto Riko halklarının bağımsızlık hakkı (Alkışlar) ve Küba'nın ablukaya alınması ve Guantanamo'daki Yanki deniz üssü gibi sorunlarda tarafsız kalmak olanaksızdır; emperyalizm, sömürgecilik, yeni sömürgecilik, ırkçılık, faşizm karşısında ve dünyanın ilerici güçleri ve gerici güçleri arasındaki politik, ekonomik ve toplumsal savaşım-

da ortaya çıkan tüm durumlar karşısında tarafsız kalmak olanaksızdır.

Devrimimiz, politik oportünizmin tüm biçimlerine karşı çıkmasıyla tanınmaktadır. Halkların haklı davasıyla dayanışmada, Küba'nın bu savaşkan, açık, sağlam ve belirgin çizgisi ve uluslararası arenada artan otoritesi ve saygınlığı belli insanları —özellikle Devrimimizi soyutlamak ve yoketmek için boşuna çaba harcayan Yanki emperyalizmini— tedirgin etmektedir.

Birleşik Devletler'den gelen haberlere göre, bu ülkenin hükümeti 15 bağlantısız ülkeye bu Hareket içindeki Küba'nın rolüne karşı çıkmaları için başvurmuştur. Buna karşın, Bağlantısız Ülkeler Hareketi, emperyalizmin bu yarımkürenin yöneticisi olarak tüm kararları saptadığı OAS, Koloniler Bakanlığı değildir. Birleşik Devletler'in ilişki kurduğu 15 dışişleri bakanlığını ve onların yanıtlarını öğrenmek iyi olacaktır.

Birleşik Devletler bağlantısız ülkelere öğüt verme ve onları yönlendirme hakkını ne zaman kazandı? Kendilerini bu-

na kaptıran utanç verici hükümetler hangileridir?

Biz, daima —birçoğu ne yazık ki ölmüş olan Nasır, Nehru, Nkrumah ve öbür liderlerle birlikte, Küba'nın kuruluşuna yardım ettiği— Bağlantısızlar Hareketi'nin nicelikten öte nitelikle karakterize edilmesi gerektiğini düşünmüşüzdür. Biz, daima askeri paktlara bağlı ülkelerin bu Hareket'te yeralmasına karşı çıktık ve karşı çıkmaya devam edeceğiz. **(Alkışlar)** Biz, daima emperyalizmin piyonlarına, bu gücün kalbinde Truva atları olarak yatanlara, faşist, gerici hükümetlere karşı çıktık ve karşı çıkmaya devam edeceğiz. **(Alkışlar)** Biz, daima Bağlantısızlık Hareketi'ni biçimsiz, oportünist, güçsüz bir akım değil, dünya politikasında olumlu bir etkisi olabilecek anti - emperyalist, anti - sömürgeci ve ilerici bir güç olarak düşündük ve düşünmeye devam edeceğiz. O, bu ruhla yaratılmıştı ve başka bir biçimde düşünülemez. **(Alkışlar)**

Küba bağlantısız bir ülkedir, çünkü hiçbir askeri pakta bağlı değildir, fakat gericiliğe, emperyalizme, sömürgeciliğe,

faşizme, ırkçılığa, siyonizme, eşit olmayan ticari ilişkilere ve gerikalmış ülkelerin sömürülmesine kesinlikle karşıdır. **(Alkışlar)** Küba, Bağlantısızlık Hareketi'nin kuruluşundaki zorunlu ilkelere bağlı kalarak, tüm dünyadaki kurtuluş hareketlerini, haklı davaları ve ilerici güçleri kararlılıkla destekler.

Birleşik Devletler Havana'da toplanacak 6. Zirve Konferansı ile şimdi neden bu kadar ilgileniyor? Neden bunu baltalamaya çalışıyor? Kim bu manevraya uyuyor? Hareketimizde hangi amaçları arıyorlar? Birleşik Devletler'in, vatan hainlerinin, oportünistlerin, yeni sömürgecilerin, kararsızların ve ilkeleri tartışmalı olanların Küba'nın savaşkan, güvenilir ve onurlu rolünden tedirgin oldukları açıktır. **(Alkışlar)**

Kendilerini satan hükümetler var, fakat Küba Hükümeti hiçbir zaman satın alınamaz. **(Alkışlar)** Birleşik Devletler bunu biliyor.

Hiç bir ayrıcalık tanımayacağız; enternasyonalist ilkelerimize ihanet etmeyeceğiz. Zorunluluklara ve emperyalizmin

baltalamalarına hiçbir zaman boyun eğmeyeceğiz. **(Alkışlar)** Şovenist amaçlar izlemeyeceğiz. Uluslararası politikamız üzerinde spekülasyona izin vermeyeceğiz. Emperyalist ablukaya karşı özveriyle ve gerektiği sürece yıllarca vakarla direnmeye hazırız. Diğerleri geri çekilebilirler, rüşvet kabul edebilirler ve ihanetin hizmetine girebilirler, fakat Küba teslim olmaz, satın alınmaz ve dizleri üzerine çökmez bir örnek olarak kalmaya devam edecektir. **(Alkışlar)**

Savaşımın görünüşü bizi korkutmuyor; devrim yoluna ilk girdiğimizden bu yana, hiçbir zaman umudumuzu yitirmedik. Hiçbir gerçek Komünist, hiçbir zaman zorluklardan korkmamıştır. Anayurdumuz bükülmez devrimci çelikle işlendi. Marks, Engels ve Lenin'in yüce düşünceleri bilincimizde yer ediyor ve yüreğimizde atıyor. '68, '95, '53 kahramanlarının; **(Alkışlar)** Cespedes, Marti, **(Alkışlar)** Maceo, Abel Santamaria, Frank Pais, Camilo ve Che'lerin; **(Alkışlar)** Yara, Baire, Monkada, Granma, Sierra, Giron, Ekim Bunalımı kahramanlarının ve anti - faşist

İspanya'nın, Angola ve Etyopya **(Alkışlar)** enternasyonalist kahramanlarının kanları damarlarımızda akıyor. **(Alkışlar)**

Halkımızdan enternasyonalist görevleri gönüllü olarak üstlenmesi istendiğinde onbinlerce değil, yüzbinlerce savaşçı seçilme onuruna erişmeye çalıştı. **(Alkışlar)** Afrika ve dünyanın diğer bölgelerinde sivillerle işbirliği istendiğinde Kübalı doktorlara, öğretmenlere, mühendislere, teknisyenlere ve diğer işçilere de aynı sorumluluk verilmektedir. Bu halkımızın ruhunu yansıtmaktadır; politik düzeyimizi, devrimci düşüncelerin kesin utkusunu, anayurdumuzun erkek ve kadınlarının komünist dayanışma ruhunu göstermektedir. **(Alkışlar)**

Dünya devrimci hareketi, içinde bulunduğumuz çağda dev adımlar atmıştır. Onun güçleri büyüyor; safları güçlendi ve deneyimi zenginleşti. Kibirleri, gururları, küçük-burjuva aptallıkları, şovenizmleri ve oportünizmleri yüzünden devrim yolundan uzak düşenlerin ihaneti, deliliği, zayıflığı ve körlüğü insanlığın utkan iler-

lemesini hiçbir zaman durduramayacaktır. **(Alkışlar)**

Yaşadığımız çağda, bir bütün olarak insanlık için savaş ve barış arasında orta yol yoktur; barış ve farklı toplumsal sistemler arasında barış içinde birarada varolma en akıllı ve gerçek çıkış yoludur.

Sosyalizm ve barış güçleri, emperyalizmin dünyada hegemonya, savaş ve gerileme politikasını dayatmasını önleyecek güçtedir. Lenin'in görkemli anayurdu, sevilen kardeşimiz de dahil, bu güçler, günümüz aşamasında gericiliğin aşırılıklarına, maceracılıklarına ve isteklerine karşı güçlü, yenilmez bir engel oluşturmaktadırlar. Bu güçler, Asya, Afrika ve Latin Amerika'yı ve onların doğal kaynaklarını emperyalistler tarafından bir kez daha talan edilmekten ve sömürgeleştirilmekten korumaktadırlar.

İnsanlık geçmişe geri dönmeyecektir; barış korunacaktır; halklar ilerleme yolunda ilerleyeceklerdir ve hiçbir şey ve hiçbir kimse bunu engelleyemez.

Monkada bir örnektir ve Küba devrimi bunun bir kanıtıdır. İyimserlikle, ya-

rının dünyasına olan büyük umutlarla ve geleceğin tümüyle ilerlemeye, özgürlüğe, adalete ve halklar ve insanlar arasında kardeşliğe ait olduğuna kesin inançla, batı yarımküresinde ilk kez düzenlediğimiz barış, anti - emperyalist dayanışma ve dostluk için 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali bunun yadsınmaz bir kanıtıdır.

Ya Vatan ya Ölüm!
Venceremos!
(Şiddetli Alkışlar)

TÜSTAV

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

Emekçi Gençlik Dizisi : 1

DÜNYA SENDİKALAR KONFERANSI

Toplumda ve Çalışma Hayatında Gençliğin Yeri ve Rolü

3 TL.

Emekçi Gençlik Dizisi : 2

DÜNYA EMEKÇİ GENÇLİK TOPLANTISI

12,5 TL.

Eğitim Dizisi : 1

BİR DEVRİMCİ NASIL OLMALIDIR

7,5 TL (Toplatıldı) G. Dimitrov

Eğitim Dizisi : 2

LENİNİZM VE İLERİCİ GENÇLİK HAREKETİ

10 TL. P. Fedoseyev

Belge Dizisi : 2

İLERİCİ GENÇLER DERNEĞİ 1. BÜYÜK KONGRESİ

Çalışma Raporu, Konuşmalar, Mesajlar, Kararlar.

50 TL.

Belge Dizisi : 3

CHE GENÇLİĞE SESLENİYOR

— ÇIKIYOR —

TUSTAV

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

●

KARTPOSTAL VE POSTERLER

İYG yayınları arasında, dört renkli, 10X15 boyutlarında kromolüks kâğıda, lake ofset baskılı 35 çeşit kartpostalımız çıkmıştır. Çıkan çeşitlerimiz şunlardır :

V. İ. Lenin (2 değişik kart), **K. Marks, F. Engels, G. Dimitrof, M. Suphi, L. Korvalan, N. Hikmet, O. Kemal, İ. Bilen, 1 Mayıs 1977, 1 Mayıs 1978** (7 değişik kart)

Lenin (büyük boy, 2 değişik kart), **Marks - Engels - Lenin** (büyük boy), **L. Brejnev, Fidel Kastro** (2 değişik kart), **Che Guevera** (2 değişik kart), **İ. Bilen . H. Florakis - E. Papayoanu** (büyük boy), **1 Mayıs 1978, 11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali - Havana/78** (7 değişik kart)

Hazırlanan Posterlerimiz :

50X70 boyutlarında kuşe kâğıda, renkli, ofset baskılı.

1 Mayıs 1978, İ. Bilen (portre), **İ. Bilen - E. Honecker, Lenin.**

İLERİCİ YURTSEVER GENÇLİK YAYINLARI

TÜRKİYE DAĞITIMI : **TEMEL DAĞITIM**

Temel Dağıtım

MERKEZ : Himaye-i Etfal Sok. Orhan Bey İşhanı No. 6/1 Cağaloğlu - İst.

ŞUBELER

ANKARA : Ataç Sok. Nur Apt. 33/3 Yenişehir - ANKARA

İZMİR : 3. Beyler, 850 Sok. 31/201 Kemeraltı - İZMİR

ADANA : İnönü Cad. Kızılay İş Hanı arkası, Özkan Apt. No: 5/3 ADANA

DİYARBAKIR : Ali Emiri Cad. 2. Sok. No: 8 DİYARBAKIR

ZONGULDAK : Mithatpaşa Mah. Okul Sok. No: 16 ZONGULDAK

İZMİT : Demiryolu Cad. Saka İş Hanı, 122/B K. 2/3 İZMİT

TÜSTAV

ilerici
YURTSEVER
gençlik

OKU - OKUT
ABONE OL
ABONE BUL

lise'li gençlik
ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN AYLIK SİYASİ YAYIN ORGANI ☆

OKU - OKUT
ABONE OL
ABONE BUL

TÜRKİYE DAĞITIMI : TEMEL DAĞITIM

TÜSTAV

10 TL